

List pasterski Biskupa Tarnowskiego na I Niedzielę Adwentu 2020 roku

Umiłowani w Chrystusie Diecezjanie!

Wielokrotnie w naszym życiu oczekiwaliśmy na powrót kogoś bliskiego, i oczekiwanie powodowało, że ta bliska nam osoba, pomimo swej fizycznej nieobecności, była wszystkim wokół a nasze serca drżały na myśl o chwili, kiedy znowu zobaczymy

Adwent, który rozpoczyna nowy rok liturgiczny, jest czasem niezwykłym, gdyż na powrót Chrystusa i wspomnienie Jego pierwszego przyjścia na ziemię pomiędzy tymi dwoma wydarzeniami to okres rozstania. Nie możemy jeszcze zobaczyć Chrystusa, lecz doświadczamy Jego obecności i wyczekujemy na moment wypełnienia naszego życia.

Chrześcijańskie oczekiwanie na przyjście Chrystusa łączy się ściśle z postawą samego Jezusa w czytanej dziś Ewangelii. W jej greckim tekście na wyrażenie *agrypneo*, które etymologicznie składa się z dwóch innych słów: *agros* – uprawa i *grapneo* – wstrząsanie, nawiązanie do czujności rolników uprawiających pole albo pasterzy strzegących się zaskoczyć. Nawet ich sen nie może być stanem kompletnego uśpienia i w razie podjęcia odpowiednich działań, gdy zajdzie taka potrzeba. Również podczas snu mogą się zbudzić, by chronić swoją własność przed niebezpieczeństwem. Jako chrześcijanie, musimy być właśnie czujni, która pozwala nam w porę właściwie reagować a nadejść zaskoczyć tym, iż powracający Chrystus zastanie nas nieprzygotowanych.

Konieczność zachowania czujności ujawnia się jeszcze mocniej w obecnych obawach, lękach, zagrożeniach i zamętem. Przypominają one w jakiejś mierze słowa, które mówi w pierwszym czytaniu prorok Izajasz: „Nikt nie wzywał Twojej pomocy, byś chwycił Ciebie. Bo skryłeś Twoje oblicze przed nami i oddałeś nas w moc nienadziejstwa. W nas świecie wyraźnie dostrzegamy owo porzucenie Boga a koncentrowanie się na siebie, by być jedynym panem i reżyserem wszystkiego. Tym bardziej bolesne jest to, że dokonują ludźmi ochrzczeni, bierzmowani, do niedawna uważający się za wierzących, którzy przeszli przez wiele lat formacji katechetycznej, coraz mniej wartości, które z niej płyną, jak chociażby fundamentalnej prawdy o godności człowieka i jego śmierci. „Opadliśmy zwiędli jak liście, a nasze winy poniosły nas jak wichur” – i to jest właśnie porzucenie Boga powoduje w człowieku ogromną pustkę. Gdzie nie ma Boga, tam nie ma prawdziwego sensu życia. To tak, jakby zniknął jeden wymiar przestrzeni – głębia.

Trwający w naszej diecezji V Synod jest również wyrazem postawy chrześcijańskiej w trudnych czasach i trudności. Nie możemy „przespać” danego nam czasu. W ramach synodu poruszamy różne istotne zagadnienia i bieżące problemy. U początku Adwentu pragniemy zwrócić uwagę na rodzinę, której rola jest niezwykle ważna również w kontekście wspomnianych sytuacji pandemii, która znacząco ograniczyła obszar naszego życia religijnego

odpowiedziała mu, że razem z tatą mają raz w miesiącu noc modlitwy za swoje nocy mama. Modlą się za swoje dzieci, żeby wyrosły na dobrych ludzi i nie najbardziej poruszające doświadczenie żywej wiary rodziców, jakie ten mały chr

Katecheza w rodzinie to przede wszystkim dawane dzieciom świadectwo wprowadzać swoje dzieci w codzienną modlitwę, we wspólne uczestnictwo regularnej spowiedzi świętej, w podejmowanie rozmów na tematy religijne różnych form pobożności i zwyczajów chrześcijańskich. Katechizując w ten sposób się w własnej wierze i rozwijają duchowo. Wiara umacnia się bowiem, gdy jest nieustannej pracy nad sobą i dojrzewa dzięki zgłębianiu tego, co rodzi pytania

Drodzy Diecezjanie!

W perspektywie rozpoczętego okresu Adwentu i oczekiwania na dar Bożego zachęcić do obudzenia w waszych rodzinach nowego zapału płynącego z pr Ograniczone przez pandemię możliwości uczestnictwa we Mszach świętych tym bardziej mobilizują nas do budowania swoistej przestrzeni sakralnej w domach albo na zwieńczeniach dachów znajdują się oświetlone kapliczki najczęściej figurkę Matki Bożej. Warto częściej w tym czasie zwracać na nie i chwilę modlitwy. Budując nowy dom warto pamiętać o symbolach religijnych pewnością jest to również forma wyznania naszej wiary. Bądźmy też bar obrazów religijnych w naszych domach i mieszkaniach. Niech one podnoszą na

Zachęcam do skorzystania z przygotowanych na Adwent programów i audycji prezentowanych w mediach katolickich. Gorąco zapraszam zwłaszcza do r Miejsmy też na uwadze potrzebę indywidualnego nawiedzania kościołów i Zapraszam do uczestnictwa w roratach – oczywiście na miarę panujących moż spowiedzi świętej przez cały Adwent, gdyż nie będzie możliwe zo przedświątecznym z licznym udziałem spowiedników i penitentów.

Piękną i cenną inicjatywą byłoby przygotowanie przez wszystkich członków zewnątrz lub wewnątrz domu. Ważne jest, by atmosferę Bożego Narodzenia tu symboli chrześcijańskich.

Pomyślmy w tym czasie również o tych, którzy potrzebują pomocy, dobrego słowa pogodnego wyrazu naszej twarzy. Spróbujmy potraktować innych w myślac Wtedy nasze myślenie stanie się przestronniejsze i więcej w nim będzie m czynimy drugiemu człowiekowi, czynimy także Bogu.

W tych trudnych uwarunkowaniach, niech jeszcze bardziej rozpala się w nas ś Rodziny nasze domy i wspólnoty rodzinne stają się domowymi Kościołami, w k i miłość. Czuwajmy więc, gotowi w każdej chwili podjąć w progach naszy pamiętając, że On przychodzi do nas w tajemnicy wcielenia w każdym czasie który jest naszym Ojcem, powiedział do nas ustami Jezusa: Ja jestem drogą